

Samarbejde mellem børne- og kriminalforsorgen.

En fællesudtalelse af Børnesagens Fællesråd, Dansk Kriminalistforening og Kriminologisk Selskab.¹⁾

I adskillige år har man — især i ungdomshjemmene, men også i nogen grad i fredshjem og iagttagelseshjem for unge over konfirmationsalderen — følt, at arbejdet med det normale børneværns klientel bliver stærkt hæmmet af en type elever, som på grund af visse psykiske afvigelser eller særlige karaktertræk frembyder meget store vanskeligheder. Indenfor børneforsorgen har spørgsmålet, hvad man skulle gøre for at hjælpe denne type elever, gentagne gange været taget op til drøftelse, blandt andet på børnesagsmøderne på Nyborg Strand. Der har været enighed om, at børneforsorgen ikke ønsker at skubbe ansvaret for dem fra sig, men man har måttet erkende, at man ikke havde mulighed for i de bestående institutioner at give dem den rette behandling, og at selv nogle få elever af denne art skaber en så stor uro i en institutions arbejde, at muligheden for at hjælpe de elever, som udgør det store flertal, forflygtiges.

Under indtryk heraf rettede Børnesagens Fællesråd i efteråret 1952 henvendelse til Dansk Kriminalistforening og Dansk Kriminologisk Selskab med anmodning om sammen med fællesrådet at tage dette spørgsmål op til drøftelse for om muligt at finde frem til nye og positive retningslinier i behandlingen af denne gruppe unge. Efter at der var blevet nedsat et arbejdsudvalg med repræsentanter for de 3 organisationer, blev man enige om, at fællesrådet skulle søge at fremskaffe et materiale, som kunne give et indtryk af, hvor stor denne gruppe elever er, samt belyse årsagerne til disse elevers særlige tilpasningsvanskeligheder. Fællesrådet rettede derfor henvendelse til 42 opdragelseshjem, fra hvilke man har modtaget en række skemaer over elever, der er (har været) i opdragelseshjemmene, men som ikke skønnes egnet til anbringelse i hjemmet eller i andre eksisterende opdragelseshjem på grund af stærk kriminalitet, sensationstrang, uheldig påvirkning af kammerater eller lignende. Det indkomne materiale viser, at antallet af disse elever i de enkelte opdragelseshjem ikke er stort, men under de fortsatte drøftelser i det nedsatte udvalg er det fra fællesrådets repræsentanters side gjort gældende, at de pågældende ikke desto mindre kan være meget hæmmende for det positive opdragelsesarbejde med de andre elever. Af de indkomne

¹⁾ Udtalelsen er af udvalget fremsendt til Straffelovskommissionen og til det af socialministeriet nedsatte udvalg vedr. børneforsorgens administration.

oplysninger fremgår det, at adskillige af eleverne ikke bestemt kan henføres til en af de ovennævnte kategorier, men at mange af dem vil kunne placeres i 2 eller alle 3 grupper, idet de både er sensationslystne, har kriminelle tilbøjeligheder og samtidig er sinker eller har psykopatologiske karaktertræk. Det er ikke afgørende, om en elev har begået kriminelle handlinger, da en elevs vanskeligheder og hans evne til at virke ødelæggende på arbejdet kan være lige store, hvad enten han har begået kriminelle handlinger eller ej. Man henviser iverigt til en over det indkomne materiale udarbejdet oversigt.

Under de fortsatte drøftelser i udvalget blev det stærkt fremhævet, at børneforsorgen ikke ønsker at skubbe ansvaret for denne kategori elever fra sig, men at man anser det for tvingende nødvendigt, at der tilvejebringes bedre muligheder for at give de asociale eller neurotiske udviklede og andre unge med tilpasningsvanskeligheder af særlig udtalt art den rigtige behandling såvel af hensyn til de pågældende selv som af hensyn til arbejdet med den øvrige elevflokk, der, selvom de frembyder vanskeligheder, rettelig hører hjemme under de eksisterende former for opdragseshjem.

Udvalget er enig i, at gennemførelsen af de forslag med oprettelse af nye institutioner, der er nedfældet i betænkningen af august 1953 angående forsorgen for børn og unge, som har særlige tilpasningsvanskeligheder, vil betyde en værdifuld hjælp til løsning af dette spørgsmål. Men man mener samtidig, at de i betænkningen foreslåede foranstaltninger må suppleres med etableringen af *et nært samarbejde mellem børneforsorgen og kriminalforsorgen*. Først derved får man mulighed for at udnytte de institutioner, den sagkundskab og de kvalificerede medarbejdere, der findes indenfor begge forsgsgrene, til at gennemføre en differentieret behandling af den omtalte gruppe unge.

Udvalget ønsker endvidere at pege på, at der er trang til en udbygning af det *forebyggende* arbejde, dels gennem sund fritidsheskæftigelse i foreninger og ungdomsklubber, dels gennem kvalificerede tilsynsførendes samarbejde med hjemmene, ligesom man ønsker at påpege den værdi, der vil ligge i en udbygning og effektivisering af *efterværnsarbejdet*, et spørgsmål der allerede har været behandlet i Børnesagens Fællesråd, og hvorom der er rettet henvendelse til socialministeriet.

København, den 30. januar 1954.

For Børnesagens Fællesråd   For Dansk Kriminalistforening
M. Knudsen.   Stephan Hurwitz.

For Kriminologisk Selskab
Jon Palle Buhl.